

[Samuel sen.]

Færinghavnen er Plads til 35 Skibe, er det ikke sikkert, at der er Plads nok til det meste af 100 Skibe.

Den højtærede Minister sagde, at der ikke i Fjor havde været Mangel paa Plads. Forholdet er imidlertid det, at i Fjor blev flere store Transportskibe sendt op til Grønland for at tage Fisk fra de Fiskekuttere, der arbejdede deroppe, og der var en ganske bestemt Kreds af Skibe, der skulde sørge for at være i Havn til den Tid, da disse Transportskibe var der. De var altsaa delt i flere Grupper, de behøvede ikke at være derinde samtidig. Hvis der nu i Aar sendes saa mange Skibe derop, som det er Meningen, vil endnu flere Transportskibe skulle derop. De kommer vel allesammen samtidig.

Jeg har, som den højtærede Minister siger, ikke været oppe paa Grønland, men nu har de færreste Fiskere været deroppe i flere Aar, og nogle af dem har erhvervet sig en meget betydelig Sagkundskab i dette Forhold, og man paastaar, at der i alt Fald ikke er Plads i denne Færinghavn til mere end 40 Skibe, og at der er meget ringe Plads til store Transportskibe. Havnen er stor nok, men inde i Havnen er der en Mængde Skær, som for Resten gør det meget vanskeligt at besejle den, for det første fordi Skærene ikke er kortlagte, og for det andet fordi de gør det vanskeligt for større Skibe at komme derind. Det siger i hvert Fald de færreste Fiskeskippere, og det forekommer mig, at de er meget paalidelige; jeg tror dem i alt Fald fuldt ud.

Jeg tror ikke, de færreste Fiskere vil kunne fortsætte Fiskeriet deroppe, hvis de ikke faar mere Havnplads, end man i Øjeblikket har indrømmet dem, og jeg gentager, at selv om der er Plads til 35 Skibe, er ikke dermed sagt, at der er Plads til 100 Skibe, det ved den højtærede Minister lige saa godt som jeg.

Den højtærede Minister udtalte — saaledes forstod jeg det —, at der var ingen, der i Fjor havde ventet paa Svar fra Ministeriet. Det maa Ministeren nu ikke sige, for der var i alt Fald flere Kuttere, der laa i Dagevis — jeg har ikke sagt mere — og ventede paa Svar; de fik efter telegrafisk Henvendelse foruden den skriftlige Henvendelse telegrafisk Svar, men de havde ventet i flere Dage. De ventede ikke paa Loven, for de sejlede ikke derop før efter 1. Juni, og Loven er, saa vidt jeg ved, af 1. Juni.

Jeg ved meget vel, at der var Forhold til Stede i Fjor ogsaa med Hensyn til denne Lovgivning, som den højtærede Minister ikke alene har Ansvaret for. Den Side af

Sagen har jeg overhovedet ikke været inde paa, men jeg omtalte denne Venten, fordi jeg ønskede at rette en Henvendelse til Ministeren, for at Ministeren eventuelt kunde undersøge Muligheden for, at Færø Amt kunde faa de fornødne Instruktioner, saaledes at man der kunde faa Tilladelsen. Naar man har tydelige Instruktioner — og Loven faar man forhaabentlig under en eller anden Form —, maa Færø Amt jo dog kunne give den Tilladelse, her er Tale om.

Ministeren raadede mig fra at stille et Ændringsforslag. Jeg forstaaer deraf, at det foreliggende Lovforslag er, om jeg saa maa sige, et Ultimatum, der kan overhovedet ikke tænkes nogen Forhandling om dette Lovforslag, det hele er rent formelt. Hvis saa er, maa jeg i endnu højere Grad beklage, at vi ikke har faaet Forslaget før; for selv om man maaske ikke har Haab om at øve nogen særlig Indflydelse, er det jo altid ubehageligt paa Forhaand at vide, at det er haabløst at foreslaa noget, for det bliver dog alligevel ikke anderledes, end den højtærede Minister har foreslaaet.

Ja, saa er en hvilken som helst Forhandling egentlig ogsaa ørkesløs, og saa skal jeg heller ikke spille min og dette høje Tings Tid paa Sagen. Saa er Lovforslaget jo afgjort i samme Øjeblik, det er fremsat, og det er dog alligevel ikke helt almindeligt i dette høje Ting.

Povlsen: Den højtærede Minister sagde, at Grønlands Styrelse naturligvis maatte rette sig efter den bestaaende Lov, og deri er jeg selvfølgelig enig med den højtærede Minister. Men Ministeren føjede saa til: Og Rigsdagen har jo ikke gjort noget Skridt til at hindre det. Her er jeg ikke enig med den højtærede Minister. Det kan ikke være Rigsdagen, der i dette Forhold kan tage Initiativet, det maa være Regeringen, det maa være Grønlands Styrelse, der her tager Initiativet. Jeg ønsker ikke, at Grønland skal lukkes op med eet Slag nu i den nærmeste Fremtid, men jeg ønsker gerne en Styrelse af Grønland, som bevidst sigter mod dette, at Grønland inden alt for længe kan blive lukket op; for vi kan ganske simpelt ikke blive ved at holde det som et lukket Land.

Jeg takker den højtærede Minister for hans Tilslutning til min Tanke om at sende en Rigsdagsdelegation til Grønland paa ny. Jeg har ikke noget imod, at det først bliver til næste Aar. Nu rejser den højtærede Minister jo derop til Sommer, og det kan saa være meget passende, at der næste Aar rejser en Rigsdagsdelegation derop.